

Univerzita Karlova v Praze
Právnická fakulta

Tereza Přecechtělová

**NAŘÍZENÍ BRUSEL I A JINÉ PROCESNÍ PŘEDPISY
EVROPSKÉHO MEZINÁRODNÍHO PRÁVA SOUKROMÉHO
(se zaměřením na pojem uznání)**

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Bc. Jan Brodec, LL.M., Ph.D.

Katedra obchodního práva

Datum vypracování práce: 10. června 2014

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce Nařízení Brusel I a jiné procesní předpisy evropského mezinárodního práva soukromého (se zaměřením na pojem uznání) se věnuje rozboru problematiky tzv. „páté svobody“ – volnému pohybu rozhodnutí v rámci Evropské unie.

Cílem této práce je provedení rozboru procesních předpisů evropského mezinárodního práva soukromého pomocí deskriptivně-analytické metody z hlediska jejich přístupu k pojmu uznání. Práce se zejména soustředí na nově přijaté nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012, ze dne 12. prosince 2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (v textu též Nařízení Brusel I bis) a na nařízení Rady (ES) č. 1346/2000, ze dne 29. května 2000, o úpadkovém řízení (v textu též Nařízení o úpadkovém řízení), a podrobně se v případě obou nařízeních věnuje rozboru aplikace zásady automatického uznávání, procedurálních požadavků na uznání, důvodů pro odepření uznání a jiných problémů specifických pro danou úpravu.

Úvodní kapitola zařazuje práci do kontextu evropského práva a krátce se věnuje výkladu hlavního pojmu této práce, pojmu uznání. Vyzdvižen je rozdíl mezi pojetím uznání ve smyslu Nařízení Brusel I bis a Nařízením o úpadkovém řízení.

Druhá kapitola této práce se stručně věnuje procesním předpisům vydaným na půdě Evropské unie, které v sobě mají v určité formě proces uznání zakotven.

Třetí a čtvrtá kapitola této práce vymezují pojem uznání z hlediska dvou základních předpisů, o kterých tato práce pojednává – z hlediska nově přijatého Nařízení Brusel I bis na jedné straně a Nařízením o úpadkovém řízení na druhé straně. Základem rozboru provedeného v těchto kapitolách je působnost uvedených předpisů, přístup k propůjčování účinků, přiblížení konkrétních účinků, které se s uznáním pojí, a představení jednotlivých překážek uznání. Pozornost je v této souvislosti věnována též výkladovým stanoviskům vyplývajícím z rozhodovací praxe Soudního dvora EU (s důrazem na ta nejaktuálnější) a doprovodným legislativním dokumentům k předmětným nařízením.